

Universitatea din Baia Mare

Lucrările Seminarului de creativitate matematică,

Vol.1(1991-1992), pag. 15-23

DETERMINAREA UNOR IZOMORFISME DE GRUPURI

Gheorghe BOROICA

Determinarea oricărui izomorfism între grupurile $(G, *)$ și (Γ, \circ) presupune găsirea unei soluții a ecuației funcționale $f(x*y)=f(x)\circ f(y) (\forall x, y \in G)$, în mulțimea bijecțiilor de la G la Γ .

Scopul acestui articol este găsirea izomorfismului de la problema 20778* din G.M. 5/1986 și determinarea unor izomorfisme între anumite grupuri, izomorfisme care apar în manualul de algebră de clasa a XII-a.

Vom determina izomorfismele respective cu presupunerea că acestea sînt funcții derivabile pe domeniul lor de definiție.

Observația 1. Este posibil ca derivabilitatea funcției să rezulte chiar din satisfacerea ecuației funcționale, vezi, de exemplu problema CE 56 din [6].

Observația 2. Este posibil, să cerem derivabilitatea funcției căutate într-un singur punct și din satisfacerea ecuației funcționale, să rezulte derivabilitatea pe tot domeniul de definiție, vezi, de exemplu problema PD 34 din [6].

Observația 3. Există ecuații funcționale ale căror soluții: nu sînt, în mod necesar funcții continue, cu atît mai puțin derivabile pe domeniul considerat; vezi de exemplu problema 197 din [5].

Se știe că dacă $(G, *)$ și (Γ, \circ) sînt două grupuri și dacă $f: G \rightarrow \Gamma$ este un izomorfism, atunci și funcția inversă $f^{-1}: \Gamma \rightarrow G$, dată de legea $f^{-1}(u \circ v) = f^{-1}(u) * f^{-1}(v) (\forall u, v \in \Gamma)$ este tot un izomorfism.

De aceea, dacă două grupuri sînt izomorfe atunci între ele nu există în mod necesar un izomorfism unic (abstracție făcînd eventual de situația în care $f=f^{-1}$ și f izomorfism de grupuri).

Datorită observației 3 vom determina în problemele care vor fi analizate doar acele izomorfisme care au proprietatea că sînt funcții derivabile pe domeniile considerate.

Problema 1. Fiind dată corespondența

$$\varphi: I_{ab} \times I_{ab} \rightarrow I_{ab} \text{ unde } I_{ab} = (a, b) \subset \mathbb{R}, a < b,$$

$$(x, y) \rightarrow \varphi(x, y) = x + y - \frac{(a+b)xy - 2ab(x+y) + ab(a+b)}{2xy - (a+b)(x+y) + a^2 + b^2},$$

să se arate că $(I_{ab}, *)$ este grup abelian și $(I_{ab}, *) \cong (\mathbb{R}^+, \cdot)$ unde $\mathbb{R}^+ = (\cdot; +\infty)$

(Problema 20778* din G.M. 5/1986, pag.169)

Soluție. Nu insistăm asupra faptului că $(I_{ab}, *)$ este grup. Vom determina izomorfisme care sînt derivabile pe \mathbb{R}^+ .

Dacă $f: (\mathbb{R}^+, \cdot) \rightarrow (I_{ab}, *)$ este izomorfism atunci avem

$$\begin{aligned} f(xy) &= f(x) * f(y) \quad (\forall x, y > 0) \\ \Rightarrow f(xy) &= \frac{(a+b)f(x)f(y) - 2ab(f(x)+f(y)) + ab(a+b)}{2f(x)f(y) - (a+b)(f(x)+f(y)) + a^2 + b^2} \quad (1) \\ & \quad (\forall x, y > 0) \end{aligned}$$

Luăm în (1) $y=1$ (1 este elementul neutru în grupul (\mathbb{R}^+, \cdot)) și efectuînd calculele obținem identitatea:

$$[2f(1) - (a+b)] \cdot [(f(x))^2 - (a+b)f(x) + ab] = 0$$

de unde deducem că

$$f(1) = \frac{a+b}{2} \quad (2)$$

Derivăm identitatea (1) în raport cu y , luăm apoi $y=1$ și ținînd seama de relația (2) obținem identitatea:

$$\begin{aligned} x f'(x) \cdot (a-b)^2 &= -4f'(1) [(f(x))^2 - (a+b)f(x) + ab] \\ \Rightarrow x f'(x) \cdot (a-b)^2 &= -4f'(1) (f(x) - a)(f(x) - b) \quad (\forall x > 0) \\ \Rightarrow f'(x) &= \frac{c}{x} \cdot (f(x))^2 - \frac{c(a+b)}{x} f(x) + \frac{cab}{x} \quad (\forall x > 0) \quad (3) \text{ cu } c = \frac{-4f'(1)}{(a-b)^2} \end{aligned}$$

Notînd $y=f(x)$ ecuația diferențială (3) se scrie

$$(4) \quad y' = \frac{c}{x} y^2 - \frac{c(a+b)}{x} y + \frac{cab}{x}$$

care este o ecuație diferențială de tip Riccati. Se observă că $y_1=a$ și $y_2=b$ sînt două soluții ale ecuației diferențiale (4).

Făcînd substituția

$$z = \frac{y-y_1}{y-y_2} \quad (5)$$

ecuația diferențială (4) se reduce la rezolvarea ecuației liniare omogene în z :

$$\begin{aligned} z' - \frac{c}{x}(a-b)z &= 0 \Rightarrow \frac{dz}{z} = \frac{c}{x}(a-b) dx \Rightarrow \\ &\Rightarrow \ln|z(x)| = c(a-b) \ln x + \ln A, \quad A > 0 \Rightarrow \\ |z(x)| &= A \cdot x^{c(a-b)} \quad \text{cu } A > 0 \Rightarrow z(x) = A' \cdot x^{c(a-b)}, \quad A' \in \mathbb{R}, A' \neq 0 \end{aligned}$$

Pentru $A'=0$ obținem $z=0$ și din (5) $\Rightarrow y=y_1$ care este soluție.

Deci

$$z(x) = A' \cdot x^{c(a-b)} \quad \text{cu } A' \in \mathbb{R}$$

Avem $z(1)=A'$. Dar

$$z(1) = \frac{f(1)-a}{f(1)-b} = \frac{\frac{a+b}{2}-a}{\frac{a+b}{2}-b} = -1$$

Deducem $z(x) = -x^{c(a-b)}$ iar din (5) rezultă că

$$f(x) = \frac{a+b \cdot x^{c(a-b)}}{1+x^{c(a-b)}}$$

Notăm $c(a-b)=\alpha$ și studiem funcția

$$\begin{aligned} f(x) &= \frac{a+b \cdot x^\alpha}{1+x^\alpha}, \quad x \in (0; +\infty) \\ f'(x) &= \frac{\alpha(b-a)x^{\alpha-1}}{(1+x^\alpha)^2} \end{aligned}$$

Luăm $\alpha > 0$ și atunci pentru funcția f avem următorul tablou de variație:

Tabelul 1

x	0						$+\infty$	
$f'(x)$		+	+	+	+	+		
$f(x)$		a	↗			↗		b

Deducem că f este injectivă fiind strict crescătoare pe $(0; +\infty)$ și este surjectivă căci $f((0; +\infty)) = (a, b)$. Deci f este injectivă. Dacă luăm $\alpha \in \mathbb{R}$, $\alpha > 0$ atunci

$$f: \mathbb{R}_+^* \rightarrow I_{ab}, \quad f(x) = \frac{a+bx^\alpha}{1+x^\alpha}$$

este izomorfism (6).

Analog, se demonstrează că și pentru $\alpha < 0$ funcția de la (6) este izomorfism. Pentru $\alpha = 0$ funcția de la (6) este morfism fără a fi izomorfism.

Observația 4. Din cele arătate mai sus deducem că orice izomorfism

$$f: (\mathbb{R}_+^*, \cdot) \rightarrow (I_{ab}, *)$$

care este o funcție derivabilă pe \mathbb{R}_+^* , este de forma

$$f(x) = \frac{a+bx^\alpha}{1+x^\alpha} \quad \text{cu } \alpha \in \mathbb{R}, \alpha \neq 0,$$

iar orice morfism derivabil

$$f: (\mathbb{R}_+^*, \cdot) \rightarrow (I_{ab}, *)$$

este de forma

$$f(x) = \frac{a+bx^\alpha}{1+x^\alpha} \quad \text{cu } \alpha \in \mathbb{R}$$

Observația 5. Rămîne ca problemă deschisă situația ca ecuația funcțională (1) să admită eventual și alte soluții care să fie funcții nederivabile pe \mathbb{R}_+^* și totuși să fie izomorfisme de grupuri.

Observația 6. Se putea determina un izomorfism f și căutînd pe f de forma unei funcții omografice (situația cu $\alpha = 1$).

Observația 7. În legătură cu ecuația diferențială Riccati, este demn de remarcat faptul că dacă y_1, y_2, y_3, y_4 sînt patru soluții distincte ale acestei ecuații, atunci biraportul

$$\frac{y_3(x) - y_1(x)}{y_2(x) - y_1(x)} : \frac{y_4(x) - y_1(x)}{y_4(x) - y_2(x)}$$

este constant.

Dacă se cunosc trei soluții particulare pentru ecuația Riccati, atunci pentru a integra această ecuație nu mai este necesară nici o cvadratură. Acest fapt este o consecință directă a proprietății de mai sus, referitoare la biraportul a patru soluții.

(vezi problema 65 pag.37 din [4])

Observația 7'. Pentru $a=1, b=2$ se obține problema 25.2 din [7], iar izomorfismul respectiv se consideră pentru $\alpha=-1$.

Problema 2. Arătați că corespondența

$$(x, y) \rightarrow (x+y) = \frac{xy}{1+xy}$$

este o lege de compoziție pe intervalul $G=(-1, 1)$, $(G, *)$ este grup abelian și că $(G, *) \cong (\mathbb{R}^+, \cdot)$.

(Ex.2 pag.56 și ex.24 pag.58 din [1])

Soluție. Nu demonstrăm că $(G, *)$ este grup abelian.

Fie

$$\begin{aligned} f: (\mathbb{R}^+, \cdot) \rightarrow (G, *) \text{ izomorfism } &\rightarrow f(xy) = f(x) * f(y) \quad (\forall x, y > 0) \\ &\rightarrow f(xy) = \frac{f(x) + f(y)}{1 + f(x)f(y)} \quad (\forall x, y > 0) \quad (1) \end{aligned}$$

Luăm în (1) $y=1$ și efectuînd calculele obținem identitatea $f(1)(f^2(x)-1)=0 \quad (\forall x > 0)$ de unde rezultă că $f(1)=0$ (2).

Derivînd (1) în raport cu y și luînd apoi $y=1$ obținem identitatea

$$\begin{aligned} xf'(x) = f'(1)(1 - (f(x))^2) &\rightarrow \frac{f'(x)}{1+f(x)} + \frac{f'(x)}{1-f(x)} = \frac{2f'(1)}{x} \quad (\forall x > 0) \\ \rightarrow \ln \left| \frac{1+f(x)}{1-f(x)} \right| &= 2f'(1) \ln x + \ln c, \quad (\forall x > 0 \text{ și } c > 0) \\ &\rightarrow \frac{1+f(x)}{1-f(x)} = c' \cdot x^{2f'(1)}, \quad c' \in \mathbb{R}^+ \end{aligned}$$

Dar $f(1)=0$ și deci va rezulta că $c'=1$, ca urmare f va fi de forma

$$f(x) = \frac{x^{2f'(1)} - 1}{x^{2f'(1)} + 1}$$

Notăm $2f'(1)=a$ și analizând funcția f deducem că este bijectivă pentru $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$.

Dacă $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ atunci

$$f: (\mathbb{R}^*, \cdot) \rightarrow (G, *)$$

dată de legea

$$f(x) = \frac{x^a - 1}{x^a + 1}$$

este izomorfism. Dacă $a=0$ atunci f este morfism fără a fi izomorfism.

Problema 3. Fie

$$G = \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$$

și pentru orice $x, y \in G$ fie $x * y = \arctg(\operatorname{tg}x + \operatorname{tg}y)$. Arătați că $(G, *)$ este grup și că $(G, *) \cong (\mathbb{R}, +)$.

(Ex.25 pag.59 din [1])

Soluție. Fie

$$\begin{aligned} f: (G, *) \rightarrow (\mathbb{R}, +) \text{ izomorfism} &\rightarrow f(x*y) = f(x) + f(y) \quad (\forall x, y \in G) \\ &\rightarrow f(\arctg(\operatorname{tg}x + \operatorname{tg}y)) = f(x) + f(y) \quad (\forall x, y \in G) \quad (1) \end{aligned}$$

Luăm în (1) $y=0$ și obținem $f(0)=0$ (2).

Derivăm (1) în raport cu y și luând apoi $y=0$ obținem:

$$\begin{aligned} \frac{f'(x)}{1 + \operatorname{tg}^2 x} = f'(0) = f'(x) = \frac{f'(0)}{\cos^2 x} &\rightarrow f'(x) = f'(0) (\operatorname{tg}x)' \\ &\rightarrow f(x) = f'(0) \operatorname{tg}x + c \end{aligned}$$

Dar $f(0)=0$ și deducem $c=0$, ca urmare $f(x) = a \operatorname{tg}x$ cu $a = f'(0)$.

Pentru orice $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ funcția $f: (G, *) \rightarrow (\mathbb{R}, +)$ dată de legea $f(x) = a \operatorname{tg}x$, $(\forall x \in G)$ este izomorfism de grupuri.

Pentru $a=0$ avem morfismul $f: (G, *) \rightarrow (\mathbb{R}, +)$, $f(x) = 0$ $(\forall x \in G)$.

Problema 4. Grupul aditiv $(\mathbb{R}, +)$ al numerelor reale este izomorf cu grupul multiplicativ (\mathbb{R}^*, \cdot) al numerelor reale strict pozitive.

(Ex.1 pag.53 din [1])

Soluție. Fie

$$f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}^*, \cdot) \text{ un izomorfism } \Rightarrow f(x+y) = f(x)f(y) \quad (\forall) x, y \in \mathbb{R} \quad (1)$$

Derivăm identitatea (1) în raport cu y și luând apoi $y=0$ obținem $f'(x) = f(x)f'(0)$. Notăm $a = f'(0)$ și avem

$$\frac{f'(x)}{f(x)} = a \Rightarrow \ln|f(x)| = ax + \ln c, \quad c > 0 \Rightarrow f(x) = c'e^{ax} \text{ cu } c' \in \mathbb{R} \setminus \{0\} \quad (2)$$

Luând $y=0$ obținem identitatea $f(x)(1-f(0))=0$ și pentru că f este bijectivă deducem că $f(0)=1$ (3).

Din (2) și (3) rezultă $c'=1$ și deci $f(x) = e^{ax}$.

Pentru orice $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ funcția $f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}^*, \cdot)$ dată de legea $f(x) = e^{ax}$ ($\forall) x \in \mathbb{R}$ este izomorfism de grupuri.

Pentru $a=0$ obținem morfismul $f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}^*, \cdot)$, $f(x) = 1$ ($\forall) x \in \mathbb{R}$.

Problema 5. Pe \mathbb{R} se definește legea de compoziție internă

$$x * y = x \sqrt{1+y^2} + y \sqrt{1+x^2}$$

Demonstrați că $(\mathbb{R}, *) \cong (\mathbb{R}, +)$.

Soluție.

$(\mathbb{R}, *)$ este grup comutativ cu elementul neutru $e=0$.

Fie

$$\begin{aligned} f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}, *) \text{ un izomorfism } \Rightarrow \\ f(x+y) = f(x) * f(y) \quad (\forall) x, y \in \mathbb{R} \Rightarrow \\ \Rightarrow f(x+y) = f(x) \sqrt{1+(f(y))^2} + f(y) \sqrt{1+(f(x))^2} \quad (\forall) x, y \in \mathbb{R} \quad (1) \end{aligned}$$

Luăm $x=y=0$ în (1) și obținem $f(0)=0$ (2)

Derivăm (1) în raport cu y și luând apoi $y=0$ obținem:

$$\frac{f'(x)}{\sqrt{1+(f(x))^2}} = f'(0)$$

Bijectivitatea lui f impune $a = f'(0) \neq 0$ și trecând la primitive avem

$$\begin{aligned} \ln(f(x) + \sqrt{1+(f(x))^2}) = ax + \ln c, \quad c > 0 \Rightarrow \\ \Rightarrow f(x) + \sqrt{1+(f(x))^2} = e^{ax} c \end{aligned}$$

Dar $f(0)=0$ și rezultă $c=1$. Deducem atunci că

$$f(x) = \frac{e^{ax}-1}{2e^{ax}} \rightarrow f(x) = \frac{e^{ax}-e^{-ax}}{2}$$

Pentru orice $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ funcția $f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}, *)$ dată de legea $f(x) = \text{sh}(ax)$ este izomorfism de grupuri.

Pentru $a=0$ funcția $f: (\mathbb{R}, +) \rightarrow (\mathbb{R}, *)$ dată de legea $f(x)=0$ este morfism de grupuri.

Observația 8. Punerea problemei poate fi formulată și mai general: determinarea morfismelor, în particular a izomorfismelor. În problemele analizate au fost determinate atât morfismele derivabile cât și izomorfismele derivabile. La fiecare problemă s-a găsit în plus doar morfismul nul.

Observația 9. Problema G 78 din [2] determină pentru o aplicație bijectivă $f: G \rightarrow H$, unde $(G, *)$ este grup, unicul grup $(H, 0)$ astfel ca aplicația f să fie un izomorfism de grupuri. Se pot formula următoarele probleme:

I. Fiind date două grupuri $(G, *)$ și $(H, 0)$ și o aplicație $f: G \rightarrow H$, ce condiții trebuie să îndeplinească funcția f pentru ca f să reprezinte unicul morfism (izomorfism) de la G la H ?

II. Ce se poate spune despre proprietățile unei clase de morfisme atunci când grupurile sînt date?

Observația 10. Unul din dezavantajele acestei metode este că conduce la rezolvarea unei ecuații diferențiale care nu totdeauna este accesibilă elevilor de liceu.

Observația 11. Derivabilitatea izomorfismelor căutate a permis transformarea ecuațiilor funcționale în ecuații diferențiale.

B I B L I O G R A F I E

1. ION D. Ion; ș.a.: Matematică, Algebră, Manual pentru clasa a XII-a, E.D.P., București, 1984.
2. NĂSTĂSESCU C; ș.a.: Probleme de structuri algebrice, Ed.Academiei, București, 1988.
3. NICULA Virgil: Problema 20778* din Gazeta Matematică 5/1986.
4. MAROȘANU G.: Ecuații diferențiale. Aplicații, Ed.Academiei, București, 1989.
5. MOROZA E.A, ș.a.: Olimpiadele Internaționale de Matematică, Ed.Tehnică, București, 1978.
6. TEODORESCU N.,ș.a.: Probleme din Gazeta Matematică, Ed.Tehnică, București, 1984.
7. NICOLESCU Cătălin-Petru: Sinteze de Matematică, Ed.Albatros, București, 1990.

Liceul "Gh. Șincai"
Baia Mare